

လုံ : ချ င် : ဝတ္ထု | သ င်

ပျိုလျန်းစံ

ပါးပြင်ထက်ကမြစ်တစ်စင်း

ပ န် : ချို သိ န် : စေ ကြ ညီ

(၁)

ပျားရည်ရောင်၊ အလင်းတန်းများ ခြံထဲသို့ ဖြာ၍ ဆင်းသက်နေသည် ။ ပွင့်သစ္စာမြိုင်ကား အေးမြသော အလင်းရောင်တန်းများကို လွှတ်ချနေသော လမင်းကြီးကို မော့ကြည့်လိုက်သည် ။

ဇွန်ပန်းရနံ့နှင့် နှင်းဆီရနံ့တို့ ရောထွေးနေသော လေနုအေးလေးက ပွင့်သစ္စာမြိုင်ကို ပွေ့ဖက်ကလူကျီစယ်၍ သွားသည် ။

ထိုလေနုအေးထဲမှာ သာယာငြိမ့်ညောင်းသော တေးသံကပါ ရောစွက်ပါလာသည် ။

"ဟင်"

ထူးထူးဆန်းဆန်း သီချင်းသံကို ကြားရပြီး ပွင့်သစ္စာမြိုင်က ငေးဝိုင်းနေရာကနေ ခေါင်းလေးမတ်သွားသည် ။ အသံလာရာကို နားစွင့်လိုက်တော့ တစ်ဖက်ခြံက အသံဖြစ်နေသည် ။

ညမိုးစုန်းစုန်းချုပ်မှ ပြန်လာတတ်သော ဖခင်ကို စောင့်မျှော်ရင်း စိတ်တွေ မှ ဝိုင်းဝေခဲ့သည် ။ သီချင်းသံကို ကြားရလိုက်ရစဉ်မှာ ပွင့်သစ္စာမြိုင်ရဲ့ ထိုင်းမှ ဝိုင်းနေသောစိတ်တွေ တစ်မုဟုတ်ချင်း တက်ကြွကြည်လင်လာသည် ။

တစ်ဖက်ခြံဆီသို့ အကြားအာရုံကို အစွမ်းကုန် လွှတ်လိုက်သည် ။ ကြက်မောက်ပင်တွေကြားကနေ တူရိယာသံက သူ့ထံသို့ တိုးလာသည် ။

"ထူးထူးဆန်းဆန်း အဘလုံတို့ ခြံက တူရိယာသံ ကြားပါလား၊ စောစောက သီချင်းသံ၊ ခုတော့ တီးလုံးချည်းပါပဲလား"

ထိုအသံက ပွင့်သစ္စာမြိုင်ကို သံလိုက်နှင့် ယူဖမ်းစားလိုက်သလိုပါပဲ။ ထိုင်နေရာကနေ ပွင့်သစ္စာမြိုင်က ခြံစည်းရိုး ပိုင်းခြားထားခြင်းမရှိသော တစ်ဖက်ခြံသို့ တရွေ့ရွေ့ လျှောက်လှမ်းခဲ့သည်။

ကြက်မောက်ခြံထဲတွင် ဆောက်ထားသော ဘန်ဂလိုရှေ့နားသို့ ပွင့်သစ္စာမြိုင်က ရောက်သွားသည်။ ပန်းခြံလေးက ခါတိုင်းနှင့်မတူ ရှင်းလင်းနေသည် ကို တွေ့ရသည်။

"တယ်ဟုတ်ပါလား အဘလုံက ခြံရှင်းထားတော့ ငါကဖို့ အဆင်သင့် လိုက်တာ"

ပွင့်သစ္စာမြိုင်က အဆိုအက၊ ဝါသနာပါသူပီပီ
လူသူရှင်းနေသည့်အချိန်မှာ သီချင်းသံကို ကြားရပြီး စိတ်မထိန်းနိုင်စွာ ကမိသည်။

ကြက်မောက်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရဲ့ အရိပ်အောက်တွင် ကျရောက်နေသော လသာဆောင်မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်က ထိုင်ပြီး စီးကရက်သောက်ရင်း အတွေးရေလျှင်ကြောမှာ မြောနေသည်။

အိမ်ရှေ့က ပန်းခြံလေးဆီသို့ သူ့အကြည့်က ရောက်နေပြီး အတွေးတွေက ပျံ့လွင့်နေသည်။ သူ့အမြင်အာရုံထဲသို့ ဖြူလွင့်လွင့်အရိပ်လေး ထိုးဝင်လာသဖြင့် အတွေးတွေအားလုံး တိခနဲ ပြတ်သွားသည်။

အင်္ကျီဖြူလေးနှင့် ပွင့်သစ္စာမြိုင်က လောကကြီးကို မေ့မြောပြီး ခေါ်ယူဆွဲငင်သွားသော တူရိယာသံနောက်ကိုလိုက်ပြီး ညက်ညောစွာ ကနေသည်။

"ဟင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါလား၊ ကဟန်လေးက ညက်ညော
ပျော့ပျောင်းလိုက်တာ"

"သူ ဘယ်သူလဲ၊ ကြည့်ရတာ ကလေးသာသာလေးထင်ပါရဲ့ "

တူရိယာသံဆိုးသည် အထိ ပွင့်သစ္စာမြိုင်က ကနေသည် ။ ထိုစဉ်မှာ
အသံကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ကြီးနှင့် ခေါ်သံကို ပွင့်သစ္စာမြိုင် ကြားလို
က်သည် ။

"ပွင့်သစ္စာ ဘယ်သွားနေတာလဲ"

လသာဆောင်က ထိုသူက အသံကို သဲကွဲစွာ ကြားရသော်လည်း ထို
အသံကို နားယဉ်နေသော ပွင့်သစ္စာမြိုင်က ကြားပြီး သစ်ပင်ရိပ် အမှော
င်ထုထဲသို့ လွင့်ခနဲ ပြေးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားသည် ။

"ဒီမိန်းကလေး ဘယ်ကလဲ ရုတ်တရက်ကြီး ပေါ်လာသလို၊ ရုတ်တရ
က်ကြီး ပျောက်သွားတယ်၊ လူစင်စစ်မှ ဟုတ်ရဲ့ လား"

အာကာမိုးကျော်ရဲ့ အမြင်အာရုံထဲမှာ ပွင့်သစ္စာမြိုင်ရဲ့ အကလေးက
စွဲထင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။

"ဒီမိန်းကလေး ကတာမဆိုးဘူး သေသေချာချာ သင်ပေးလိုက်ရင် အ
ရမ်းကိုတော်သွားမှာ "

ညဉ့်နက်လာသလို လေကလည်း ပိုအေးပြီး စိမ့်လာသဖြင့်
အာကာမိုးကျော်က အိမ်ထဲ ဝင်ခဲ့သည် ။

ပွင့်သစ္စာမြိုင်က ဖခင် ဦးဘမြိုင်ရဲ့ ခေါ်သံကြောင့် တစ်ဟု န်ထိုး အိမ်
ဆီသို့ ပြေးခဲ့သည် ။ ပျဉ်ထောင်အိမ် ခပ်စုတ်စုတ်လေး ရှေ့မှာ ဦးဘမြိုင်
က ခါးကြီးထောက်ပြီး ပွင့်သစ္စာမြိုင်အား ခေါ်ကာနေသည် ။

"အဖေ သစ္စာ ဒီမှာ ပါ"

"ဘယ်သွားနေတာလဲ၊ ဒီလောက်ခေါ်နေတာ မကြားဘူးလား"

"ကြားလို့ လာတာပေါ့ အဖေရယ်"

ပွင့်သစ္စာမြိုင်က ဖခင်ရဲ့ မရွှင်မလန်း မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး နားလည် သဘောပေါက်စွာနှင့် မေးသည်။ ။

"အဖေ ဒီနေ့ အဆင်မပြေခဲ့ဘူး မဟုတ်လား"

"ပါသွားတဲ့ ပိုက်ဆံပြောင်ရော၊ ဒါကြောင့် ရေချိန်တောင် မကိုက်ခဲ့ ဘူး"

အရက်သေစာကို သောက်စားသည့်အပြင် လောင်းကစားပါဖက်နေ သော ဖခင်ကို စိတ်ပျက်လက်ပျက်ကြီး ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ဒါဆို ထမင်းလဲ မစားရသေးဘူးပေါ့"

"အေး အခုစားမယ်၊ ခူးတော့"

"အုပ်ဆောင်းထဲမှာ အဆင်သင့်ပဲ အဖေ"

"ဘာဟင်းလဲ"

"ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ အဖေရယ်"

"ဒါဆို ကန်စွန်းရွက်ကြော်ပဲပေါ့"

"ငါးပိရည်လဲ ပါပါသေးတယ် အဖေ"

လှောင်ရယ်လေးနှင့် ပြောလိုက်သော ပွင့်သစ္စာမြိုင်ကို ဦးဘမြိုင်က မျက်ထောင့်နီကြီးနှင့် မကြည်မလင် ကြည့်နေသည်။ ။ ဦးဘမြိုင်အား နှီး အုပ်ဆောင်းကိုဖွင့်၍ ထမင်းကျွေးလိုက်သည်။ ။

ဦးဘမြိုင်စားပြီးမှ ပန်းကန်ဆေးပြီး ပွင့်သစ္စာမြိုင်က အိပ်ရာဝင်သ
ည် ။

နောက်တစ်နေ့နံနက် စောစောအိပ်ရာထပြီး ပွင့်သစ္စာမြိုင်က
ရေနွေးကျိုသည် ။ အကြမ်းရည်အိုးလေးပြင်ပြီး ထမင်းကြမ်းကို ဆီလေး
ပါရုံလေးဖြင့် ပဲနှင့်ကြော်လိုက်သည် ။

ထမင်းကြမ်းပန်းကန်ကို အုပ်ဆောင်းထဲမှာ ထားပြီး တစ်ဖက်ခြံက
အဘလုံရဲ့ ဇနီး ဒေါ်ငွေထံသို့ ကူးခဲ့သည် ။

ဒေါ်ငွေက သူ့အား ကြက်ခြံလာရှင်းပေးရန် မှာ ထားသည် ။ ထိုသို့ ရှ
င်းပေးလျှင် ရှင်းခ ကြက်ဥပေးတတ်သည် ။

"အင်း ဒီနေ့တော့ အဖေအတွက် ကြက်ဥကြော်လေး ကျွေးနိုင်တော့
မယ်"

အိမ်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရှိသော ဒေါ်ငွေရဲ့ ကြက်ခြံဆီသို့ လှမ်းလို
က်သည် ။ ဒေါ်ငွေအား ကြက်ခြံရဲ့ ရှေ့မှာ တွေ့ရသည် ။

"အရီးငွေ သစ္စာ ကြက်ခြံရှင်းပေးမယ်"

"အေးကွယ် ရှင်းပေးပါ၊ အရီးက ချက်ရ ပြုတ်ရနဲ့ ဒီနေ့အားမှာ မဟု
တ်ဘူး "

"တန်တော့ အရီးငွေ ဟင်းကောင်းတွေ ချက်တော့မယ်ထင်တယ်"

"ဟုတ်တယ်"

"တယ်ဟုတ်ပါလား၊ အဘလုံ ဘယ်က ငွေပွပေါက်တွေ တိုးနေလို့လဲ"

"ဟဲ့.. လုံမလေးရဲ့ ဘယ်က တိုးရမှာ လဲ၊ အရီးတို့ ရဲ့ ဒီခြံပိုင်ရှင် သူဌေးလေး လာပြီး အပန်းဖြေနေလို့ ချက်ပြုတ် ပြုစုရတာ"

"ဟင်.. ဟုတ်လား၊ အဲဒီသူဌေးက မိသားစုနဲ့ ပါလာတာပေါ့၊ လူတွေလဲ မတွေ့ပါဘူး"

"သူတစ်ယောက်တည်းကွယ့်၊ သူက လူပျိုကြီးလေ"

"ဪ.. ဟုတ်လား"

ပွင့်သစ္စာမြိုင်က သူနဲ့ မဆိုင်သောကိစ္စကို ဆက်မမေးတော့ဘဲ ကြက်ခြံကို ရှင်းလိုက်သည်။

"အဖေမနိုးခင် ကြက်ခြံကို ပြီးအောင်ရှင်းပေးမယ်"

"လုံမလေးအဖေက ဒီကို လာလုပ်တာ မကြိုက်ဘူးမဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် အရီးရယ်"

"လုံမလေးရတဲ့ ကြက်ဥကိုတော့ သူစားတာပဲမဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်"

"အဲဒီတော့ ဘယ်ကရလဲ မမေးဘူးလား"

"မူးမူးရူးရူးနဲ့ ကျွေးတာ စားတာပါ အရီးရယ်၊ ဘာစားလို့ စားတယ်တောင် သူ သေသေချာချာ သိမှာ မဟုတ်ဘူး "

"အင်း.. ဘမြိုင်ဟာ သမီးပျိုလေးအတွက် ဘာမှ မစဉ်းစားဘူးနော်၊ တစ်နေ့ တစ်နေ့ မူးနေတာပဲ"

"အဖေက သနားပါတယ် အရီးရယ်၊ အမေ့ကို လွမ်းဆွေးပြီး သူ ဒီလို ပျက်စီးသွားတာပါ"

"ဒါတော့ ဒါပေါ့၊ ကိုယ့်မှာ သမီးပျိုလေးရှိတယ်ဆိုတာတော့ သတိထားရမယ်လေ၊ အခုတော့ တစ်နေ့လုံး သမီးကို ငှက်ထိုးထိုး ကျီးစားစား ပစ်ထားတာပဲ"

ဒေါ်ငွေက ဦးဘမြိုင်ကို မဲ့ကာ ရွဲ့ကာနှင့် အပြစ်တင်လိုက်သည်။ ။

"အရီးရယ် အဖေက သစ္စာကို ချစ်ပါတယ်။ သူ့ခမျာ မေမေ့ကြောင့် စိတ်လေပြီး ခုလိုပျက်စီးသွားတာပါ၊ ကျပန်း အလုပ်လုပ်ပြီး ရသမျှကို သစ္စာကို ခွဲပေးခဲ့တာပါ"

"အရက်ဖိုး၊ ဖဲဖိုးက ကျန်မှ လုံမလေးရတာပါကွယ်၊ အရီးအသိပဲမဟုတ်လား"

ဒေါ်ငွေရဲ့ စကားတွေက သွေးထွက်အောင် မှန်နေ၍ ပွင့်သစ္စာမြိုင်က ရှေ့တိုးပြီး မပြောတော့...။

ကြက်ခြံရဲ့ သန့်ရှင်းရေးကိုသာ သွက်သွက်ရှင်းလိုက်သည်။ ။ စိတ်ထဲမှာ တော့ ဖခင် အပြောခံလိုက်ရသည့်အတွက် မကျေမနပ်စိတ်လေး ဖြစ်သွားသည်။ ။

"အရီးတို့ အားလုံး အဖေ့ကို နားမလည်ကြပါဘူး၊ အဖေကောင်းလို့ သစ္စာ ဆယ်တန်းအောင်အထိ ပညာသင်ခဲ့ရတာပဲ"

ဖခင်ကို သိပ်ပြီး တွယ်တာသော သမီးပီပီ ဖခင်ရဲ့ အပြစ်ကို မမြင်နိုင်ပါ။

ကြက်ခြံသန့်ရှင်းရေး ပြီးတော့ ဒေါ်ငွေက ကြက်ဥ ငါးလုံးပေးလိုက်သဖြင့် အိမ်သို့ သွက်သွက်ပြန်လာသည်။ ။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့

ဖခင်မနိုးသေးပါ။

ပွင့်သစ္စာမြိုင်ကား ထမင်းအိုးတည်ပြီး ရှိသည့်ဆီနှင့် ကြက်ဥနှစ်လုံး
ကြော်လိုက်သည်။ သူလည်း ဗိုက်ဆာဆာရှိသည် မို့ ကြက်ဥကြော်တစ်ပို
င်းနှင့် ထမင်းကြမ်းကို စားလိုက်သည်။

ဦးဘမြိုင် အိပ်ရာက နိုးလာတော့ ပွင့်သစ္စာမြိုင်က ထမင်းကျွေးသ
ည်။

"ကြက်ဥကြော်ပါလား၊ ဘယ်ကရတာလဲ"

"ဟိုနေ့က အဖေပေးတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်ထားတာပါ"

ဦးလှမြိုင်က မူးမူးရူးရူးနှင့်မို့ ဘာကိုမျှ သတိမရပါ။
ပွင့်သစ္စာမြိုင်ပြောသည် ကို အမှန်တကယ်ထင်ပြီး အသာတကြည်ပင်
လက်ခံလိုက်သည်။

(၂)

အာကာမိုးကျော်က ညက ညဉ့်နက်သွားမှ အိပ်သဖြင့် အိပ်ရာထ နောက်ကျသည်။ ဦးလုံက သူ့ကိုကျွေးမွေးပြုစု၍ အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေ သည်။

"ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွားတယ်"

"နားရတုန်း ပြည့်ပြည့်ဝဝနားပါ ဆရာလေး"

ဦးလုံက ဒေါ်ငွေ ပြင်ဆင်ပေးထားတာ နံနက်စာ ထမင်းပွဲဆီသို့ အာ ကာမိုးကျော်ကို ခေါ်သွားသည်။

အာကာမိုးကျော်က ပူနွေးနေသော ကော်ဖီကို တစ်ငုံသောက်ရင်း ဦး လုံကို မေးသည်။

"ဦးလုံ ညက ခြံထဲမှာ ကောင်မကလေးတစ်ယောက် ကနေတာ ကျွန် တော်တွေ့တယ်"

"ဟုတ်လား ဆရာ၊ မျက်နှာကိုကော မြင်လိုက်လား"

"လရောင်အောက်မှာ ဆိုတော့ မျက်နှာကို သိပ်ပြီး မသဲကွဲဘူး၊ ဒါပေ မဲ့ သူ့ကိုယ်လေးက သေးသေးသွယ်သွယ်လေးပါ"

"အင်း.. ဒါဆို သစ္စာပဲ နေလိမ့်မယ်"

"သစ္စာ.. ဟုတ်လား၊ သူက ဘယ်မှာ နေတာလဲ"

"သူ့နာမည်က ပွင့်သစ္စာမြိုင်ပါ။ ဟိုဘက်ခြံမှာ နေပါတယ်"

အာကာမိုးကျော်က စိတ်ဝင်စားစွာ ထပ်ပြီးမေးသည်။ ။

"ဟုတ်လား၊ သူက ဘယ်သူ့သမီးလဲ"

"သူ့အမေက တစ်ချိန်တုန်းက သိပ်ကို နာမည်ကြီးခဲ့တဲ့ မင်းသမီး မြတ်မြတ်ပွင့်ပေါ့"

"ဘယ်လို.. ဒေါ်မြတ်မြတ်ပွင့်ရဲ့ သမီး ဟုတ်လား"

အာကာမိုးကျော်က ထိုင်နေရာကနေ ထခုန်မတတ် အံ့သြတကြီးနှင့် မေးလိုက်သည်။ ။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒီ မင်းသမီးကတော့ ဆုံးသွားပါပြီ"

"ဟုတ်တယ်၊ သူ့ဆုံးသွားတာ သိပါတယ်"

"သမီးလေးတစ်ယောက်ပဲ ကျန်ခဲ့တယ်၊ ကလေးမလေးက ကံဆိုးရှာပါတယ်"

"ဘာပြုလို့ လဲဟင်"

"အဖေ ဦးဘမြိုင်က ဇနီးဆုံးပြီး စိတ်လေနေတယ်လေ၊ အခု အရက်သမား၊ ဖဲသမား ဖြစ်နေပြီ"

"ဟုတ်လား သူက ဘာအလုပ် လုပ်လဲဟင်"

"ကျုပ်နဲ့အလုပ်ပါပဲ၊ အဲဒီဝင်ငွေနဲ့ ဖဲရိုက်၊ အရက်သောက်ပြီး အကြွင်းအကျန်လောက်သာ သစ္စာဆီကို ရောက်တယ်၊ အဲဒါလေးနဲ့ ကလေးက စားဝတ်နေရေးကို ဖြေရှင်းနေရရှာတယ်"

"ဆယ်တန်းတော့ အောင်ပြီးပြီ၊ သူ့အဖေက အလုပ်လဲ ပေးမလုပ်လို့ အိမ်ထဲမှာ ပဲ အချိန်တွေ အလဟဿ ကုန်နေရှာတယ်"

"သူက အနုပညာကို ဝါသနာပါလား"

"ပါတာတော့ မပြောနဲ့ ဆရာလေးရယ်၊ ဆိုင်းသံ ဗုံသံကြားရင် မကရရင် မနေနိုင်ဘူး၊ သူ့အမေရဲ့ ဗီဇပါတယ်ထင်ပါရဲ့ "

"ဒေါ်မြတ်မြတ်ပွင့်က တစ်ချိန်တုန်းက သိပ်ကိုနာမည်ကြီးခဲ့တဲ့ မင်းသမီးပဲ၊ အနုပညာလောကထဲက စောစောထွက်သွားရတာ နှမြောစရာကောင်းတယ်လို့ ဖေဖေက ခဏခဏ ပြောဖူးတယ်"

"ဆရာကြီးက ဒါရိုက်တာကြီးဆိုတော့ ဒီအကြောင်းတွေ ကောင်းကောင်း သိမှာ ပေါ့"

"ကျွန်တော် အဲဒီ ပွင့်သစ္စာမြိုင်ကို တွေ့ချင်တယ် ဦးလုံ"

ဦးလုံက အာကာမိုးကျော်ကို တအံ့တသြကြီး ကြည့်နေသည် ။

"ဘာပြုလို့ လဲကွယ်"

"သူရဲ့ အနုပညာ အရည်အသွေးကို လေ့လာချင်လို့ ပါ"

"သူကတာ မြင်ပြီး သူ့ကို ဆရာလေး စိတ်ဝင်စားသွားပြီလား"

"ဟုတ်တယ် သိပ်ကိုတော်ခဲ့တဲ့ ဒေါ်မြတ်မြတ်ပွင့်ရဲ့ သမီးမှာ လဲ မြင့်မားတဲ့ အရည်အချင်းတွေ ရှိမယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်လို့ ပါ"

"သူ့အမေလို အောင်မြင်ရင်တော့ ကလေးမလေး ဒီဒုက္ခဆင်းရဲက လွတ်မှာ မို့ ကံကောင်းတာပဲ"

"သူနဲ့ တွေ့ရအောင် အဘလုံ ကျွန်တော့်ကို စီစဉ်ပေးရမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

အာကာမိုးကျော်က စားသောက်ပြီး ခြံထဲလမ်းလျှောက်ရင်းနှင့် ဖခင်

ရဲ့ စကားများကို ပြန်လည်ကြားယောင်နေသည်။ ။ ဖခင် ဦးစိုးလှိုင် ကွယ်လွန်သွားသည် မှာ သုံးနှစ်ပင် ရှိခဲ့သော်လည်း ဖခင် မကြာခဏ ပြောခဲ့သောစကားများကို ယနေ့ထက်တိုင် သူကြားယောင်နေပါသေးသည်။ ။

ဖခင်ပြောပြခဲ့ဖူးသော အတိတ်ကာလက အဖြစ်များ ဆီသို့ အာကာမိုးကျော်ရဲ့ စိတ်အစဉ်က ရွေ့လျားသွားပါတော့သည်။ ။

လူငယ် ဒါရိုက်တာ စိုးလှိုင်သည် နယ်လှည့်ပြီး ရိုက်ကွင်း၊ ရိုက်ကွက်ရှာနေစဉ်မှာ မြတ်မြတ်ပွင့်ဆိုသော အနုပညာအရိုင်းတုံး ကျောက်လေးကို တွေ့ခဲ့သည်။ ။

မြတ်မြတ်ပွင့်သည် တောင်သူလယ်သမားသမီးပေမဲ့ အနုပညာဗီဇက ပါ လာပြီး ရုပ်ရှင်မင်းသမီး အလွန်ဖြစ်ချင်နေသည်။ ။

မြတ်မြတ်ပွင့်ရဲ့ အရည်အသွေးကိုမြင်ပြီး မြေတောင်မြှောက်ပေးလိုက်ရင် အရောင်ဖွင့်လိုက်သော ကျောက်ရိုင်းတုံးလေးလို တန်ဖိုးရှိလာမှာကို ဒါရိုက်တာ စိုးလှိုင်က ကြိုသိနေသည်။ ။

"မြတ်မြတ်ပွင့် မင်း တကယ် မင်းသမီးဖြစ်ချင်လား"

"ဖြစ်ချင်တာပေါ့ ဆရာရယ်"

"ဖြစ်ချင်ရင် ကြိုးစားရမယ်၊ ကြိုးစားနိုင်ပါ့မလား"

"ကြိုးစားပါ့မယ် ဆရာခိုင်းတာ အကုန်လုပ်ပါ့မယ်"

မြတ်မြတ်ပွင့်က အားတက်သရော ကတိပေးသည့်အတွက် မြတ်မြတ်

တံပွင့်အား မိဘတွေထံက ခွင့်တောင်းပြီး ရန်ကုန်ခေါ်လာခဲ့သည်။ ။

သဘောထားကြီးသော ဇနီးသည် အား ခွင့်တောင်းပြီး နေစရာ မရှိသော မြတ်မြတ်ပွင့်ကို သူ့အိမ်တွင် နေစေသည်။ ။

တစ်နှစ်သားလေး ရင်ခွင်မှာ ပိုက်ပြီး ယောက်ျားဖြစ်သူခေါ်လာသော ချောချောငယ်ငယ် မင်းသမီးလောင်းကို ရယ်ရယ်မောမော လှိုက်လှိုက် လဲ့လဲ့ ကြိုဆိုသည်။ ။

"အစ်ကိုက မင်းသမီးသစ် တစ်လက်တင်ချင်လို့ ရှာနေတာ အတော်ပဲ ညီမကိုတွေ့ရတာ အစ်ကို ကံကောင်းတာပဲ"

"ကျွန်မကလဲ ဆရာနဲ့ တွေ့ရတာ ကံကောင်းပါတယ် မမရယ်၊ ဒီအနုပညာလောကဆိုတာ ကျွန်မအနေနဲ့ ချဉ်းကပ်လို့ မရနိုင်တဲ့ အခြေအနေပါ"

"အစ်ကိုက ခိုင်းတာ၊ ရက်စက်တယ်နော်၊ အောင်မြင်ချင်ရင် ညီမ အရမ်းကြိုးစားရမယ်"

"အဲဒီအတွက် စိတ်ချပါ၊ ကျွန်မ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပါ့မယ်"

"ဟုတ်ပြီ ဒါဆို ဆရာတပည့် အတွဲညီသွားပြီ"

ရီရီမေက လင်သားရဲ့ အောင်မြင်မှုကို အလွန်ရှေးရှုတတ်သူပီပီ မြတ်မြတ်ပွင့်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ကွက်ကျော်ကြိုမြင်လိုက်သည်။ ။

မြတ်မြတ်ပွင့်သာ အောင်မြင်သော မင်းသမီးတစ်လက်ဖြစ်သွားလျှင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးကျေးဇူးများ စွာ ခံစားရမည်ဖြစ်သည်။ ။

"မမရီတို့ အိမ်မှာ နေတဲ့ အတွက် စိတ်မကျဉ်းကျပ်နဲ့ နော်၊ လွတ်လပ်သလိုနေပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မမရီ"

မြတ်မြတ်ပွင့်က အလွန်ဝါသနာပါသူပီပီ ဒါရိုက်တာ စိုးလှိုင်ရဲ့ သွန်သင်ပြသမှုကို ပြည့်ဝစွာ နာခံယူသည်။ ။ ပထမကားမှာ ပင် လူသိခဲ့ပြီး ဒုတိယကားမှ စ၍ နာမည်ရသည်။ ။

"မြတ်မြတ်ပွင့်ရေ မင်းရဲ့ အောင်မြင်မှုက ဝမ်းသာစရာပဲကွယ်"

"ဆရာကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်မ ခုလိုအောင်မြင်တာပါ"

"မြတ်မြတ်ပွင့် ကြိုးစားတာလဲ ပါပါတယ်"

"ဒီပြင် ကုမ္ပဏီတွေက မြတ်မြတ်ပွင့်ကို စိတ်ဝင်စားနေပြီး မကြာခင် လာပြီး ကမ်းလှမ်းကြလိမ့်မယ်"

"ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုပဲခေါ်ခေါ် ကျွန်မက ဆရာရဲ့ တပည့်ရင်းပါ၊ ဆရာနဲ့ ပဲ အတူရိုက်မှာ ပါ"

"ဟုတ်ပြီ ဒါဆို နောက်တစ်ကားရိုက်ဖို့ မြတ်မြတ်ပွင့် ပြင်ဆင်ထားပေတော့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ"

မြတ်မြတ်ပွင့်ရဲ့ ရုပ်ရှင် လေးကား အောင်မြင်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ အောင်မြင်လာသော မြတ်မြတ်ပွင့်အတွက် စိုးလှိုင် နေရေးထိုင်ရေးကို စီစဉ်ပေးရပါတော့သည်။ ။

"မြတ်မြတ်ပွင့်က အောင်မြင်သော မင်းသမီးဖြစ်နေပြီဆိုတော့ မြတ်မြတ်ပွင့် ဆရာတို့ နဲ့ နေဖို့ မသင့်တော်တော့ဘူး"

"ဘာပြုလို့ လဲ ဆရာရယ်"

"အများ အမြင်မှာ တင့်တယ်စေဖို့ ပါ၊ မြတ်မြတ်ပွင့်အတွက် ဆရာ

တိုက်ခန်းတစ်ခန်း ဝယ်ပေးထားတယ်။ အတူနေဖို့ မိန်းမအဖော်တစ်ယောက်လည်း စီစဉ်ပေးပြီးပြီ။ မြတ်မြတ်ပွင့် အဲဒီမှာ သွားနေရမယ်။"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာစီစဉ်သလို ကျွန်မ လိုက်နာပါ့မယ်။"

မြတ်မြတ်ပွင့်က သူနေရန် ဒါရိုက်တာ စိုးလှိုင် စီစဉ်ပေးထားသော တိုက်ခန်းဆီသို့ ပြောင်းခဲ့သည်။ ။

အသက်လေးဆယ်ကျော် အမျိုးသမီးကို အဖော်ပြုပြီး တိုက်ခန်းမှာ လွတ်လပ်စွာ နေခဲ့ရသည်။ ။ ထိုသို့နေစဉ် နေသားတကျဖြစ်နေသည့် အချိန်မှာ နယ်ထွက်ရိုက်နေစဉ် ဒါရိုက်တာ စိုးလှိုင်ရဲ့ ဇနီး ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် မြတ်မြတ်ပွင့် စိတ်ထိခိုက်ရသည်။ ။

"ဆရာရယ် မမရီက ရုတ်တရက်ကြီး ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲဟင်။"

သတင်းရရချင်း ခေါင်းကြီးငိုက်စိုက်ကျကာ စိတ်အလွန် ထိခိုက်နေသော ဆရာကိုမြင်ရပြီး စိတ်မကောင်းစွာ မေးမိသည်။ ။

"အရီမှာ နှလုံးရောဂါရှိတယ်။ ဆရာ ခရီးထွက်နေတုန်း သူ့ကျန်းမာရေးကို ပေါ့ဆလိုက်တယ်ထင်ပါရဲ့။"

"ဖြစ်ရလေ ဆရာရယ်။"

"ကဲ မြတ်မြတ်ပွင့် ကားရိုက်တာရပ်မယ်။ အခုပဲ ဆရာတို့ ရန်ကုန်ပြန်မယ်။"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ။"

ဒါရိုက်တာ စိုးလှိုင်၊ မြတ်မြတ်ပွင့်နှင့်အဖွဲ့သားအချို့ မန္တလေးမှ ရန်ကုန်သို့ လေယာဉ်ဖြင့် ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ။

အမိမဲ့သားလေး အာကာမိုးကျော်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရစဉ် မြတ်မြတ်ပွင့်

င့်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ အလွန်ကို ထိခိုက်စွာ ခံစားရသည်။ ။

ရီရီမေရဲ့ အသုဘရက်လည်သည် အထိ ဒါရိုက်တာ စိုးလှိုင်ရဲ့ အိမ်မှ မြတ်မြတ်ပွင့်က နေပေးသည်။ ။ ရီရီဆုံးပါးသွားပြီး တစ်လလောက်ကြာမှ ဒါရိုက်တာ စိုးလှိုင်က ကားတွေကိုပြန်ပြီး ဆက်ရိုက်သည်။ ။

မြတ်မြတ်ပွင့်က ရုပ်ရှင်ကားတွေ တစ်ကားပြီးတစ်ကား ရိုက်ကာ ပိုနာမည်ကြီးလာသည်။ ။ အောင်မြင်ကျော်ကြားလာသော မြတ်မြတ်ပွင့်ကို စိတ်ဝင်စားသော ယောက်ျားသားတွေလည်း ပေါများ လာသည်။ ။

သူ့ကို စိတ်ဝင်စားသူတွေထဲတွင် စီးပွားရေးလောကက လူတွေပါသလို၊ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားဖြင့် ငွေကြေးပြည့်စုံနေသော ဘမြိုင်ဆိုသောသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကလည်း ပါဝင်လာသည်။ ။

မြတ်မြတ်ပွင့်ကို လွန်စွာ မေတ္တာမျှပြီး မြတ်မြတ်ပွင့်ကို မရမက ချဉ်းကပ်ပါတော့သည်။ ။ ထိုအချိန်မှာ ဇနီးသည် ဆုံးပါးသွားပြီး တစ်နှစ်ကျော်ကြာခဲ့သော ဒါရိုက်တာ စိုးလှိုင်က မြတ်မြတ်ပွင့်ကို အနေနီးပြီး ချစ်စိတ်တွေ ယိုင်လာခဲ့သည်။ ။

မိမိပြုစုပျိုးထောင်သော ပန်းကလေးကို မခူးရက်အောင်ဖြစ်နေသော ဥယျာဉ်မှူးလို၊ အောင်မြင်နေသော မြတ်မြတ်ပွင့် ထိခိုက်နစ်နာမှာ စိုး၍ သူ့ဆန္ဒကို မျှသိပ်ခဲ့သည်။ ။

ခွဲရှိသော ဘမြိုင်က မြတ်မြတ်ပွင့်ကိုချဉ်းကပ်ပြီး မြတ်မြတ်ပွင့်ရဲ့ မေတ္တာကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ရရှိလိုက်သည်။ ။ ဒါရိုက်တာ စိုးလှိုင်သိသည့်အချိန်မှာ သူတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ မေတ္တာလမ်းက ခရီးတော်တော် ပေါက်နေပါပြီ။

မြတ်မြတ်ပွင့်က သူ့အခွင့်အရေးနှင့်သူမို့ သူကြိုက်နှစ်သက်သော ချစ်သူရွေးချယ်သည် ကို ဒါရိုက်တာ စိုးလှိုင်က တားခွင့်မရှိခဲ့ပါ။ မြတ်မြတ်

ပွင့်ရဲ့ မေတ္တာကို မရနိုင်တော့သည် မို့ စိတ်ထိခိုက်ခြင်းတော့ ဖြစ်မိသည်

။

မြတ်မြတ်ပွင့်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချစ်ဇာတ်လမ်းကို မသိခင်ကတည်းက မြတ်မြတ်ပွင့်အတွက် သီးသန့်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို ရိုက်ရန် သူ့ကိုယ်တိုင် ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းရေးပြီး စီစဉ်ထားသည် ။

ထိုဇာတ်လမ်းသည် မြတ်မြတ်ပွင့်နှင့် အလွန်ကိုက်ညီသဖြင့် အခြားတစ်ယောက်အား လုံးဝအစားမထိုးနိုင်ပါ။ မြတ်မြတ်ပွင့်အပေါ် သူထားရှိသော မေတ္တာစေတနာကို ထိုဇာတ်လမ်းထဲမှာ ထည့်သွင်းရေးသားထားသည် ။

ဘမြိုင်သည် မြတ်မြတ်ပွင့်ကို အလွန်မြတ်နိုးသည် ၊ မြတ်မြတ်ပွင့်နှင့် ချစ်သူတွေဖြစ်ပြီး မကြာခင်မှာ အိမ်ထောင်ပြုရေးကို စီစဉ်သည် ။

"ကိုမြိုင်ရယ် မြတ်တို့ လက်ထပ်ဖို့ မစောလွန်းဘူးလား"

မြတ်မြတ်ပွင့်က ထိုသို့ပြောသည့်စကားကို ဘမြိုင်က မကျေနပ်ပါ။

"မြတ်ကို ကိုမြိုင် သိပ်ချစ်တယ်၊ ဒါကြောင့် အမြန်ဆုံးနီးဖို့ စီစဉ်တာ မြတ်က လက်မခံနိုင်ဘူးလား"

"လက်မခံနိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မြတ်က ကားတွေဆက်ပြီး စာချုပ်ချုပ်ဖို့ ရှိနေသေးလို့ ပါ"

"အဲဒီစာချုပ်တွေ ချုပ်မနေနဲ့ တော့လေ မြတ်"

"ဟင် ဘာပြုလို့ လဲ"

"ဘာပြုလို့ လဲဆိုတော့ အိမ်ထောင်ပြုပြီးရင် မြတ်ကို လုံးဝရုပ်ရှင် မရိုက်စေချင်တော့လို့ "

"ဟင် မြတ်က ရုပ်ရှင်မရိုက်ရတော့ဘူး ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် မြတ်၊ ကိုမြိုင် လုံးဝခွင့်မပြုနိုင်ဘူး"

"မြတ် သိပ်ကိုဝါသနာပါတဲ့ အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ရမယ် ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် မြတ်ကို ကိုမြိုင်တစ်ယောက်တည်း ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်၊
မြတ်ရဲ့ အချိန်တွေကိုလည်း ကိုမြိုင်ပဲ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်၊ အဲဒါကို မြတ်
လေး နားလည်ပါကွယ်"

"ကိုမြိုင်ကို မြတ် သိပ်ချစ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကိုမြိုင် စိတ်ချမ်းသာမ
ယံဆိုရင် မြတ် အားလုံးကို စွန့်လွှတ်ရဲပါတယ်"

"မြတ်ရဲ့ အနုပညာကိုလည်း စွန့်လွှတ်မယ်ပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့"

"လိမ္မာလိုက်တဲ့ မြတ်ရယ်၊ အဲလို စွန့်လွှတ်လိုက်တဲ့ အတွက် မြတ်
နောင်တမရစေရပါဘူး၊ ကိုမြိုင်လေ မြတ်ကို အကြင်နာ အယုယတွေ
ပိုပြီး ကောင်းကောင်း မွန်မွန် စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားမယ်သိလား"

"မြတ် ယုံပါတယ် ကိုမြိုင်ရယ်"

ဘမြိုင်သည် မြတ်မြတ်ပွင့်ကို အလွန်ချစ်ခင်ကြင်နာသည် ဆိုတာကို
မြတ်မြတ်ပွင့်က တွေ့မြင်နေရ၍ တစ်သက်တာ သူ့ကို ပြည့်ဝစွာ ဂရုစို
က်မည်ဆိုတာကို ယုံကြည်သည် ။
